

319.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 23 kwietnia 1923 r.

w sprawie zwrotu kosztów i odszkodowania za stratę czasu dla sędziów pokoju w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r. o sędziach komisoryjnych i podprokuratorach komisoryjnych przy sądach okręgowych oraz o sędziach pokoju w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 394) zarządza się co następuje:

§ 1. Sędziowie pokoju, pełniący swe obowiązki honorowo, otrzymują tytułem zwrotu kosztów i odszkodowania za stratę czasu:

- a) jedną dziesiątą część każdorazowych djet sędziego powiatowego za każdą załatwioną sprawę karną,
- b) jedną setną część każdorazowych djet sędziego powiatowego za każdy wydany mandat karny,
- c) nadto otrzymują zamiejscowi sędziowie pokoju, o ile mieszkają w miejscowościach położonych w odległości ponad 2 klm. od siedziby sądu, 30% od przypadających w myśl ustępów a i b kwot.

§ 2. Wypłata powyższych kwot następuje w ratach miesięcznych z dołu i tylko na żądanie sędziego pokoju, przyczem ogólna suma miesięczna zaokrągla się do setek w dół.

§ 3. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się sprawę karną za załatwioną w razie:

- 1) zapadnięcia wyroku w I instancji,
- 2) zastanowienia postępowania według przepisów § 431 względnie 433 proc. kar.

§ 4. Za podróże służbowe otrzymują sędziowie pokoju djety i zwrot kosztów podróży wedle ogólnych przepisów o kosztach podróży i djetach, dotyczących sędziów powiatowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1922 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Sprostowania:

a) W Dz. U. R. P. z r. 1923 № 3, poz. 15 w rozporządzeniu Min. Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych w wierszu 5-tym ustępu wstępnego i w § 2 tegoż rozporządzenia zamiast „№ 445” powinno być „№ 446”.

b) W Dz. U. R. P. z r. 1923 № 13, poz. 85-w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 1923 r. celem wykonania ustawy z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie uchylecia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości, prostuje się następujące błędy:

1) w § 8 w ostatnim wierszu zamiast słów „w § 14, 16—18 wskazany” ma być „w § 13, 15—17 wskazany”;

2) w § 14 w ustępie 2-gim zamiast słów „w § 19” ma być „w § 18”;

3) w § 15 zamiast powołanych „§§ 13 i 14” ma być „§§ 12 i 13”;

4) w § 16 ustęp ostatni zamiast powołanego „§ 19” ma być „§ 18”;

5) w § 18: a) w ustępie pierwszym zamiast słów: „wymienionych w § 13 i 15 wykazów i zawiadomień określonych w §§ 13 i 14 ma być „wymienionych w §§ 12 i 14 wykazów i zawiadomień określonych w §§ 12 i 13”; b) w ustępie drugim (końcowym) tego paragrafu zamiast powołanego „(§ 15)” ma być „(§ 14)”;

6) wreszcie w załączniku wzór A umieszczonym na końcu owego rozporządzenia, zamiast słów „do § 14” ma być „do § 13”.

c) W Dz. U. R. P. z r. 1923 № 28, poz. 166 w punkcie 5 paragrafu 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany ustawy Rzeszy Niem. z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy niem. str. 349) i rozporządzenia królewskiego z dnia 9 lipca 1912 r. (Dz. Urz. pr. Min. Handlu i Przem. str. 401)—(Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zamiast „rozporządzenia cesarskiego” winno być „rozporządzenia królewskiego.”